TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. kovo 19 d.*

Byloje C-256/07

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) 2007 m. gegužės 16 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2007 m. gegužės 31 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mitsui & Co. Deutschland GmbH

prieš

Hauptzollamt Düsseldorf,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (pranešėjas) ir C. Toader,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. birželio 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Mitsui & Co. Deutschland GmbH*, atstovaujamos advokato H. Nehm,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Schulze-Bahr,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos S. Schønberg ir F. Hoffmeister,

susipažinęs su 2008 m. spalio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymu priimti prejudicinį sprendimą prašoma, pirma, išaiškinti 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Muitinės kodeksas), 29 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2002 m. kovo 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 444/2002 (OL L 68, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 12 t., p. 209; toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 145 straipsnio 2 ir 3 dalis. Antra, prašymas pateiktas dėl Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalių galiojimo.

2 Šį prašymą pateikė *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finansų teismas) byloje tarp *Mitsui & Co. Deutschland GmbH* (toliau – *Mitsui*) ir *Hauptzollamt Düsseldorf* (Diuseldorfo centrinė muitinė, toliau – *Hauptzollamt*) dėl prašymo grąžinti muitus.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Muitinės kodekso 29 straipsnyje nustatyta:

„1. Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu:

a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba prekių naudojimo apribojimai, išskyrus apribojimus, kurie:

— nustatyti įstatymų arba Bendrijoje veikiančių valdžios institucijų,

— riboja prekių perpardavimo geografinę sritį arba

— neturi didelės įtakos prekių vertei;

b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti;

c) jokios pajamos, gautos pirkėjui toliau perparduodant, perleidžiant ar naudojant prekes, tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai pagal 32 straipsnį galima padaryti atitinkamus patikslinimus; ir

d) pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje nesusiję arba, jeigu pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje susiję, sandorio vertė priimtina muitinei remiantis 2 dalimi.

<…>

3. a) Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina – tai visi pirkėjo įvykdyti ar priklausantys įvykdyti mokėjimai pardavėjui arba pardavėjo naudai už importuotas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba priklausančius įvykdyti pirkėjo mokėjimus pardavėjui arba, vykdant pardavėjo įsipareigojimus, trečiajam asmeniui, esančius importuotų prekių pardavimo pirkėjui sąlyga. Mokėjimo forma nebūtinai turi būti pinigų pervedimas. Gali būti mokama tiesiogiai arba netiesiogiai, pateikiant akredityvus arba vertybinius popierius.

<…>“

4 Muitinės kodekso 67 straipsnyje numatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai specialiai nustatyta kitaip, taikant visas nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, remiamasi deklaracijos priėmimo muitinėje data.“

5 Muitinės kodekso 236 straipsnyje nustatyta:

„1. Importo arba eksporto muitai grąžinami nustačius, kad tada, kai jie buvo sumokėti, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

<…>

2. Importo arba eksporto muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per trejus metus nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas.

Šis laikotarpis pratęsiamas, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad pateikti tokį prašymą per nustatytą laikotarpį jam sukliudė ypatingos aplinkybės arba *force majeure*.

Jeigu muitinė per šį laikotarpį pati nustato, kad susidarė kuri nors iš 1 dalies pirmojoje ar antrojoje pastraipose aprašytų padėčių, ji grąžina arba atsisako išieškoti muitą savo iniciatyva.“

6 Reglamento Nr. 444/2002 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„5) Išleidus prekes į laisvą apyvartą tam tikrais atvejais pirkėjo ir pardavėjo sutartą kainą galima keisti, kad būtų atsižvelgta į jų defektus.

6) Atitinkamai galiojančiose taisyklėse turėtų būti aiškiai leidžiama nustatant sandorio vertę pagal (Muitinės) kodekso 29 straipsnį atsižvelgti į šias ypatingas aplinkybes numatant tinkamus saugiklius ir taikant pagrįstus laiko terminus.“

7 Nuo 2002 m. kovo 19 d. galiojantis Reglamentas Nr. 444/2002 nustatė naują Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio redakciją.

8 145 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Išleidus prekes į laisvą apyvartą, galima atsižvelgti į faktiškai už prekes sumokėtos arba mokėtinos kainos patikslinimą, kurį pardavėjas padarė pirkėjo naudai, nustatant muitinės vertę pagal (Muitinės) kodekso 29 straipsnį, jei muitinei priimtinu būdu įrodoma, kad:

a) prekės turėjo defektų (Muitinės) kodekso 67 straipsnyje numatytu metu;

b) pardavėjas patikslino kainą vykdydamas garantinį įsipareigojimą, numatytą pardavimo sutartyje, sudarytoje prieš išleidžiant prekes į laisvą apyvartą;

c) atitinkamoje pardavimo sutartyje dar nebuvo atsižvelgta į tai, kad prekės turi defektų.

3. Į faktiškai už prekes sumokėtą arba mokėtiną kainą, patikslintą pagal 2 dalį, galima atsižvelgti tik tada, jei ji buvo patikslinta per 12 mėnesių nuo deklaracijos dėl prekių išleidimo į laisvą apyvartą pateikimo dienos.“ (Pataisytas vertimas)

Nacionalinės teisės aktai

9 Vokietijos civilinio kodekso (Bürgerliches Gesetzbuch, toliau – BGB) antrojoje knygoje reglamentuojama prievolių teisė. 8 skyriaus 1 antraštinėje dalyje išdėstytos pirkimo-pardavimo sutartį reglamentuojančios nuostatos.

10 Tuo atveju, kai daiktas turi trūkumų, pagal BGB 437 straipsnį pirkėjui suteikiamos tokios teisės:

„Kai daiktas turi trūkumų, pirkėjas gali, jeigu įvykdytos šių nuostatų sąlygos ir nenustatyta kitaip:

1) reikalauti įvykdyti papildomą prievolę pagal 439 straipsnį;

2) atsisakyti sutarties <…> arba reikalauti sumažinti pardavimo kainą pagal 441 straipsnį;

3) reikalauti atlyginti nuostolius <…> arba patirtas išlaidas <…>“

11 Jeigu pirkėjas renkasi papildomą prievolę, BGB 439 straipsnio 1 dalimi jam suteikiamos tokios teisės:

„Pirkėjas gali kaip papildomos prievolės savo pasirinkimu reikalauti pašalinti trūkumus arba pateikti daiktą be trūkumų.“

12 Jeigu pirkėjas renkasi pradavimo kainos sumažinimą, BGB 441 straipsnyje nustatyta:

„1. Užuot atsisakęs sutarties, pirkėjas, pateikdamas prašymą pardavėjui, gali reikalauti sumažinti pardavimo kainą. <…>

<…>

3. Sumažinimo atveju pardavimo kaina turi būti mažinama proporcingai daikto be trūkumų kainos ir jo realios vertės sutarties sudarymo momentu santykiui. Sumažinimas prireikus turi būti atliekamas vertinimo pagrindu.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad *Mitsui* importuoja naujas Subaru markės transporto priemones, kurios Europos Sąjungoje parduodamos tarpininkaujant platintojams. Gamintojas pardavėjas šioms transporto priemonėms suteikia trejų metų garantiją techninių defektų arba kito broko atveju. Šios garantijos pagrindu gamintojas pardavėjas grąžina *Mitsui* trečiųjų asmenų atžvilgiu patirtas išlaidas, susijusias su garantinėmis priemonėmis, t. y. platintojų atlikto šių priemonių įgyvendinimo dėl prekės trūkumų išlaidas. Kiekvieno mėnesio pabaigoje *Mitsui* informuoja gamintoją pardavėją apie suteiktas garantines paslaugas, o kitą mėnesį gauna kompensaciją.

14 2003 m. birželio 13 d. *Mitsui* paprašė grąžinti muitus, susijusius su garantinėmis paslaugomis, suteiktomis transporto priemonėms, kurias ji išleido į laisvą apyvartą 2000 m. liepos mėnesį.

15 2004 m. gegužės 27 d. Sprendimu *Hauptzollamt* suteikė *Mitsui* kompensaciją, apskaičiuotą už garantines paslaugas, pagal jos gamintojui pardavėjui išrašytą sąskaitą faktūrą iki 2002 m. vasario mėnesio. O prašymas kompensuoti už garantines paslaugas, suteiktas nuo 2002 m. kovo mėnesio iki 2003 m. birželio mėnesio, buvo atmestas.

16 Šiuo klausimu *Hauptzollamt* nurodė, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 3 dalį garantinės išlaidos gali būti laikomos mažinančiomis muitinę vertę tik tuomet, jei importuotų prekių kaina buvo patikslinta per 12 mėnesių nuo prekių išleidimo į laisvą apyvartą dienos. Šią nuostatą taip pat reikia taikyti muitinės formalumams, atliktiems iki Reglamento Nr. 444/2002 įsigaliojimo 2002 m. kovo 19 dieną. Prekių, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą 2000 m. liepos mėnesį, atveju galima atsižvelgti tik į imtinai iki 2002 m. vasario mėnesio atliktus kainos patikslinimus.

17 *Mitsui* pateikė skundą dėl šio sprendimo. Ji tvirtino, kad Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnis netaikomas jos prašymui grąžinti muitus, nes garantijos atvejais kalbama ne apie vėlesnį kainos patikslinimą šios nuostatos prasme, o apie sutartinio garantinio įsipareigojimo sumos nustatymą. Be to, ši nuostata, pakeista Reglamentu Nr. 444/2002, negali būti taikoma prekėms, importuotoms ir išleistoms į laisvą apyvartą iki 2002 m. kovo 19 d., t. y. iki Reglamento Nr. 444/2002 įsigaliojimo dienos. Iš tikrųjų Bendrijos teisėje nustatytas Bendrijos teisės aktų taikymo atgaline data draudimo principas, kuris taikomas tokioms materialinėms nuostatoms, kaip antai Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalys.

18 Abejodamas dėl Muitinės kodekso 29 straipsnio ir Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalių aiškinimo, *Finanzgericht Düsseldorf* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar gamintojo pardavėjo mokėjimai pirkėjui, kurie vykdomi pagal garantinį susitarimą, koks nagrinėjamas šioje byloje, ir kuriais pirkėjui atlyginamos išlaidos apmokant jo (platintojų) išrašytas sąskaitas faktūras už remonto darbus, sumažina muitinę vertę pagal (Muitinės) kodekso 29 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a punktą, kuri buvo deklaruota remiantis gamintojo pardavėjo ir pirkėjo suderėta kaina?

2. Ar pirmajame klausime įvardyti gamintojo pardavėjo mokėjimai pirkėjui, siekiant atlyginti garantines išlaidas, yra sandorio vertės patikslinimas pagal (Įgyvendinimo) reglamento 145 straipsnio 2 dalį?

3. Jeigu į pirmąjį arba antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar (Įgyvendinimo) reglamento 45 straipsnio 2 ir 3 dalys taikytinos importo atvejams, dėl kurių muitinės deklaracijos buvo priimtos prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 444/2002?

4. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar (Įgyvendinimo) reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalys galioja?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

19 Dviem pirmaisiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą ir Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad kai prekių defektai, atsiradę po šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą, bet remiantis įrodymais egzistavę anksčiau, pagal sutartinį garantinį įsipareigojimą lemia vėlesnius gamintojo pardavėjo mokėjimus pirkėjui, atitinkančius remonto išlaidas, nurodytas gamintojo pardavėjo platintojų išrašytose sąskaitose faktūrose, tokie mokėjimai gali sumažinti minėtų prekių sandorio vertę ir kartu muitinę vertę, kuri buvo deklaruota vadovaujantis gamintojo pardavėjo bei pirkėjo iš pradžių suderėta kaina.

20 Siekiant atsakyti į šiuos klausimus, visų pirma reikia priminti, kad iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog Bendrijos teisės aktais, susijusiais su muitiniu įvertinimu, siekiama įtvirtinti teisingą, vienodą ir neutralią sistemą, kuri neleistų naudoti savavališkai nustatytų arba fiktyvių muitinės verčių (1990 m. birželio 6 d. Sprendimo *Unifert*, C-11/89, Rink. p. I-2275, 35 punktas ir 2000 m. spalio 19 d. Sprendimo *Sommer*, C-15/99, Rink. p. I-8989, 25 punktas). Taigi muitinė vertė turi

atitikti importuojamos prekės realią ekonominę vertę ir joje turi būti atsižvelgiama į ekonominę vertę turinčių šios prekės dalių visumą (žr. 2006 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Compaq Computer International Corporation*, C-306/04, Rink. p. I-10991, 30 punktą).

21 Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo konstatavimu, Japonijoje įsisteigęs gamintojas pardavėjas pardavinėjo *Mitsui* naujas transporto priemones. Importuotų prekių muitinė vertė, kuri buvo deklaruota, pagrindinėje byloje atitiko gamintojo pardavėjo ir *Mitsui* iš pradžių suderėtą kainą. Gamintojas pardavėjas, suteikęs trejų metų garantiją parduotų naujų automobilių techninio defekto arba kito broko atveju, vėliau turėjo atlyginti *Mitsui* išlaidas, kurias tam tikrais atvejais ji patyrė trečiųjų asmenų atžvilgiu dėl šios garantijos.

22 Jeigu importavus transporto priemonę pasirodo, kad ji turėjo defektų importavimo metu, jos reali ekonominė vertė, kaip nurodė generalinis advokatas išvados 21 punkte, yra mažesnė nei išleidimo į laisvą apyvartą metu deklaruota sandorio vertė.

23 Tačiau Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse nenustatytos sąlygos, kaip turi būti vertinami vėlesni sandorio vertės, kuri yra muitinės vertės apskaičiavimo pagrindas, patikslinimai.

24 Vis dėlto faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina yra duomenys, kuriuos reikia patikslinti, jei tai būtina, siekiant išvengti savavališkai nustatytos arba fiktyvios muitinės vertės nustatymo (šiuo klausimu žr. 1986 m. birželio 12 d. Sprendimo *Repenning*, 183/85, Rink. p. 1873, 16 punktą).

25 Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad reikia pripažinti, jog kai vertintina prekė, kuri buvo be trūkumų pirkimo metu, buvo sugadinta prieš ją išleidžiant į laisvą apyvartą,

faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina turi būti sumažinta proporcingai patirtai žalai, jeigu tai yra nenumatytas prekės komercinės vertės sumažėjimas (žr. minėtų sprendimų *Repenning* 18 punktą ir *Unifert* 35 punktą).

26 Pagrindinėje byloje taip pat reikia pripažinti, kad faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą galima sumažinti proporcingai prekių komercinės vertės sumažėjimui dėl paslėpto trūkumo, kuris, remiantis įrodymais, egzistavo prieš išleidžiant jas į laisvą apyvartą ir buvo pagrindas vėlesniems mokėjimams pagal sutartinį garantinį įsipareigojimą ir dėl kurio vėliau gali būti sumažinama šių prekių muitinė vertė.

27 Iš Reglamento Nr. 444/2002 5 ir 6 konstatuojamųjų dalių matyti, kad šiuo atžvilgiu Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 dalyje patikslinamas klausimo sprendimo būdas jau nurodytas Muitinės kodekso 29 straipsnyje. 145 straipsnio 2 dalyje pateikiamos sąlygos, kuriomis nustatant prekių muitinę vertę gali būti atsižvelgiama į už į laisvą apyvartą išleistas prekes faktiškai sumokėtos kainos patikslinimą, pardavėjo atliktą pirkėjo naudai. Šios kumuliacinės sąlygos yra trys. Jos tenkinamos, kai galima įrodyti, kad prekės turėjo defektų muitinei priimant deklaraciją, kad kaina keičiama dėl pirkimo-pardavimo sutartyje, sudarytoje prieš išleidžiant prekes į laisvą apyvartą, numatyto garantinio įsipareigojimo ir kad į tai, jog prekės turi defektų, nebuvo atsižvelgta dar pirkimo-pardavimo sutartyje.

28 Be to, pardavėjo mokėjimai pirkėjui pagal garantinį susitarimą, kuriuo remiantis šiam pirkėjui atlyginamos remonto išlaidos, įrašytos į jo pirkėjų sąskaitas faktūras, yra faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos „patikslinimas“, nes Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnyje nurodyta sąvoka „kainos patikslinimas“ apima įvairius atvejus, įskaitant faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos sumažinimą.

29 Iš to aišku, kad į du pirmuosius klausimus reikia atsakyti, jog Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą ir Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip: kai prekių defektai, atsiradę po šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą, bet remiantis įrodymais egzistavę anksčiau, pagal sutartinį garantinį įsipareigojimą lemia vėlesnius gamintojo pardavėjo mokėjimus pirkėjui, atitinkančius remonto išlaidas, nurodytas jo platintojų išrašytose sąskaitose faktūrose, tokie mokėjimai gali sumažinti šių prekių sandorio vertę ir kartu muitinę vertę, kuri buvo deklaruota vadovaujantis gamintojo pardavėjo bei pirkėjo iš pradžių suderėta kaina.

Dėl trečiojo klausimo

30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas trečiuoju klausimu klausia Teisingumo Teismo, ar Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos importui, kurio muitinės deklaracijas muitinė priėmė iki 2002 m. kovo 19 d., kai įsigaliojo Reglamentas Nr. 444/2002, pakeitęs minėtą 145 straipsnį.

31 Šiuo klausimu primintina, kad teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai yra Bendrijos teisės sistemos dalis. Todėl jų turi paisyti ne tik Bendrijos institucijos (žr., be kita ko, 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *„Goed Wonen“*, C-376/02, Rink. p. I-3445, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

32 Nors pagal bendrą taisyklę teisinio saugumo principas draudžia nustatyti Bendrijos teisės akto galiojimo pradžią anksčiau, nei jis buvo paskelbtas, šio principo išimtis gali būti taikoma tuomet, kai to reikalauja bendrojo intereso tikslai ir yra tinkamai atsižvelgiama į suinteresuotųjų asmenų teisėtus lūkesčius (žr., be kita ko, minėto sprendimo *„Goed Wonen“* 33 punktą), taip pat kai iš atitinkamų Bendrijos normų

turinio, tikslo ar struktūros aiškiai matyti, kad joms turi būti priskirtas toks poveikis (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, Rink. p. I-2263, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Nei Reglamento Nr. 444/2002 nuostatose ar jo konstatuojamosiose dalyse, nei šio akto parengiamuosiuose darbuose nėra jokios nuorodos į tai, kad tokį retroaktyvų poveikį reikia priskirti Įgyvendinimo reglamento 145 straipsniui.

34 Atvirkščiai, iš Muitinės kodekso komiteto (Muitinės vertės skyrius) ataskaitos (2001 m. spalio 26 d. posėdyje padarytų išvadų rinkinys, TAXUD/906.2001, EN, p. 3) išplaukia, kad ši „nuostata <…> nenumatė taikymo atgaline data ir nebuvo numatyta tai nustatyti, išskyrus tuomet, jei Komitetas to aiškiai pageidautų“. Tačiau taip nebuvo.

35 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 31 ir 32 punktų, Bendrijos teisės nuostatai suteiktas poveikis negali pažeisti pagrindinių Bendrijos principų, ypač teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų.

36 Jei Įgyvendinimo reglamento 145 straipsniu siekiama sustiprinti teisinį saugumą, aiškiai numatant, kad reikia atsižvelgti į prekių, kurios turėjo defektų jas importuojant, kainos patikslinimą, jo taikymas, kaip antai pagrindinėje byloje, vis dėlto pažeistų Vokietijos ūkio subjektų teisėtus lūkesčius, nes, kaip teigia generalinis advokatas savo išvados 50 punkte, Vokietijos muitinė, nustatydama prekių muitinę vertę, po importavimo atliktam prekių sandorio vertės patikslinimui dėl jų defektų taikė Muitinės kodekso 236 straipsnio 2 dalyje numatytą bendrą trejų metų terminą.

37 Todėl reikia konstatuoti, kad Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos situacijoms iki 2002 m. kovo 19 dienos.

38 Iš to, kas išdėstyta, aišku, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Įgyvendinimo reglamento 145 straipsnis netaikomas importui, kurio muitinės deklaracijos buvo priimtos iki 2002 m. kovo 19 dienos.

Dėl ketvirtojo klausimo

39 Atsižvelgiant į trečiojo klausimo atsakymą, nereikia atsakyti į ketvirtąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 29 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2002 m. kovo 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 444/2002, 145 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip: kai prekių defektai, atsiradę po šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą, bet remiantis įrodymais egzistavę anksčiau, pagal sutartinį garantinį įsipareigojimą lemia vėlesnius gamintojo pardavėjo mokėjimus pirkėjui, atitinkančius remonto išlaidas, nurodytas jo platintojų išrašytose sąskaitose faktūrose, tokie mokėjimai gali sumažinti šių prekių sandorio vertę ir kartu muitinę vertę, kuri buvo deklaruota vadovaujantis gamintojo pardavėjo bei pirkėjo iš pradžių suderėta kaina.**

2. **Reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 444/2002, 145 straipsnis netaikomas importui, kurio muitinės deklaracijos buvo priimtos iki 2002 m. kovo 19 dienos.**

Parašai.